

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr 6 (2333) 2005 m. kovo mėn. 30 d.

Eina 49-tus metus

Melbourne

Mieli "Tėviškės Aidų" skaitytojai!

Nuoširdžiai sveikinu sulaukus Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus prisikėlimo šventės. Linkiu Dievo palaimos, sveikatos, gausaus draugų ir bičiulių rato bei daug saulėtų akimirklų, buriantis apie tikėjimo ir lietuviybės židinį - Jūsų mėgstamą ir skaitomą lietuvišką "Tėviškės Aidų" laikraštį.

Su geriausiais linkėjimais,

Dublino Lietuvių Katalikų Misijos kapelionas, kunigas Egidijus Arnašius, Airija.

Pagarba apsiareiškimų Fatimoje regėtojais ir liudytojais

Mindaugas BUIKA

Popiežiaus ir sesers Liucijos dvasinis artumas

Popiežius Jonas Paulius II ir kiti Bažnyčios hierarchai dalijosi prisiminimais, rodydami pabrėžtiną pagarbą paskutiniajam Dievo Motinos apsiareiškimų Fatimoje liudytojais karmelitei seseriai Lucijai doš Santoš, kuri Koimbros vienuolynce Portugalijoje mirė vasario 13 dieną, sulaukusi beveik 98 metų amžiaus. Šventojo tėvo vardu žymiosios regėtojos laidotuvių šv. Mišių koncelebracijai vadovavo Genujos (Italija) arkivyskupas kardinolas Tarsizijus Bertone, kuris anksčiau, dirbdamas Tikėjimo doktrinos kongregacijoje sekretoriumi, susitikimuose su seserimi Lucija įtekė kardinolui T. Bertonei savo lazda ir paprašė, kad ją perduotų sergančiam popiežiui Jonui Pauliui II, kuriam buvo sunku vaikščioti.

Pats Šventasis Tėvas su Dievo Motinos apsiareiškimų regėtoja buvo susitikęs Fatimoje tris kartus. Pirmasis susitikimas įvyko 1982 m. gegužės 13 d., kai, praėjus lygiai metams po turko teroristo pasikėsinimo į Jono Pauliaus II gyvybę, Popiežius buvo nuvykęs į šventovę Portugalijoje padėkoti Šv. Mergelės Marijai už išgelbėtą gyvybę. Tada jo pageidavimu viena iš Šventojo Tėvo kūno išimtų kulkų buvo įmontuota į Fatimos Dievo Motinos statulos karūną. Antrasis susitikimas įvyko 1991 metais, kai buvo minimas to žiauraus pasikėsinimo dešimtmetis. Pagaliau trečią kartą Popiežius ir sesuo Lucija susitiko Fatimoje 2000-ųjų šventųjų metų gegužės 13-ąją, kada atvykęs Jonas Paulius II paskelbė palaimintaisiais kitus du apsiareiškimų regėtojus - "mažuosius piemenėlius" Jacintą Marto (1910-1920) ir Pranciškų Marto (1908-1919).

Užuojautos laiške, adresuotame Koimbros vyskupui Albinui Kletui, Popiežius Jonas Paulius II pripažino, kad jį labai stipriai paveikė žinia apie sesers Liucijos mirtį, kuri "Dangiškojo Tėvo buvo pašaukta į Jo Amžinybės buveinę". Šventasis Tėvas taip pat prisiminė tuose susitikimuose su karmelite vienuole patirtas emocijas ir kad tie "dvasinės

Popiežius Jonas Paulius II ir sesuo Lucija

draugystės ryšiai ilgainiui tik stiprėjo". Jonas Paulius II esąs labai dėkingas už sesers Liucijos maldas, kurios jam itin padėjo sunkių išbandymų akimirkomis. Popiežius ypač pabrėžė regėtojos "išskirtinę misiją", kurią jai kartu su anksti mirusiais giminaičiais Jacinta ir Pranciškumi patikėjo Švč. Mergelė Marija per 1917 metais įvykusius apsiareiškimus.

Šią misiją ištikimai vykdydama iki paskutinių gyvenimo dienų, "sesuo Lucija palieka mums didžios ištikimybės Viešpačiui ir džiaugsmingo paklusnumo dieviškajai Jo valiai pavyzdį", rašo Popiežius. Melsdamas, kad Viešpats už tarnystę Bažnyčiai gausiai atlygintų šiai, kukliai ir pamaldžiai karmelitei, kuri paaukojo gyvenimą Kristui, pasaulio Išganytojui, Jonas Paulius II prašo ir Švč. Mergelės Marijos, kad ji "lydėtų šios savo pamaldžios dukters sielą į laimingą susitikimą su dieviškuoju Jaunikiu".

Pastarosiomis savaitėmis dėl senatvės ir fizinio silpnumo sesers Liucijos sveikata ėmė sparčiai blogėti. Gavęs apie tai žinią, Popiežius Jonas Paulius II pasiuntė vienuolei dvasinio pastiprinimo laišką, kuris jai buvo perskaitytas mirties dieną - vasario 13-ąją. Kaip patvirtino šalia sesers Liucijos iki pabaigos buvęs Koimbros vyskupas A. Kletas, jį labai nudžiugo gavusi šį laišką su Šventojo Tėvo palaiminimu ir "tai galbūt buvo paskutinė reakcija, kuri ją siejo su šiuo gyvenimu". Atsiųstame laiške Popiežius rašė apie savo artumą ir maldas Dievui, kad sesuo Lucija

galėtų "išgyventi šį skausmo ir kančios momentą" su būdinga "velykine dvasia".

Prie sesers Liucijos iki paskutinio jos atodūsio buvęs jos sūnėnas salezietis kunigas Žozė doš Santošas Valinjas taip pat sakė, kad ši karmelite, kuri "iki paskutinės akimirkos meldėsi už Popiežių ir jo sveikatą", labai džiaugėsi iš Jono Pauliaus II gautu padėkos laišku su apaštalinu palaiminimu ir prašė duoti laiško lapus palaikyti rankose. Pati sesuo Lucija jau buvo beveik apakusi, ir Šventojo Tėvo laišką jai perskaitė šalia buvusios jos bendruomenės seserys karmelitės. Įdomu, kad kai paskutinėmis gyvenimo valandomis sesuo Lucija sužinojo apie gautą Popiežiaus laišką, ji "staiga tarsi atgavo visą savo prarastą stiprybę ir jos mažos akys tiesiog spinduliavo", duodamas interviu italų katalikų laikraščiu "Avvenire" pasakojo kunigas Ž. Santošas Valinjas. Jis buvo pirmasis, kuris, Koimbros karmeliečių paprašytas, aukojo šv. Mišias už savo mirusios tetos sielą.

Ištikimybė savo misijai

Sesers Liucijos laidotuvės tapo ne tik bažnytinis, bet ir valstybinis įvykiu katalikiškoje Portugalijoje. Šalies premjeras Pedras Santana Lopešas vienuolės laidotuvių dieną, vasario 15-ąją, paskelbė nacionalinį gedulą. Buvo laikinai pristabdyta rinkimų kampanija, - parlamento rinkimai Portugalijoje įvyko vasario 20 dieną, - kad visi žymiausi politikai galėtų tinkamai atsiveikinti su žymiąja Fatimos regėtoja. Į laidotuves atvyko dešimtys tūkstančių tikinčiųjų iš visos Portugalijos. Visi, žinoma, negalėjo sutilpti į Koimbros katedrą ir ceremoniją stebėjo susitelkę gretimose aikštėse ir gatvėse.

Laidotuvių šv. Mišias kartu su Popiežiaus atstovu kardinolu T. Bertone koncelebravo beveik visi, tai yra 35 portugalų vyskupai. Homiliją pamaldose pasakęs Portugalijos sostinės Lisabonos arkivyskupas (tradiciskai turintis patriarcho titulą) kardinolas Žozė da Krusas Polikarpas prieš tai spaudos konferencijoje pažymėjo,

Stork Day (March 25th)

This holiday's main figure, the stork, was central to many Lithuanian agrarian beliefs. It was thought to bring luck to homes and horses. Stork Day's rituals revolved around grain. On this day, farmers stirred their planting seeds to increase their germinating power. It was said that snakes came out of their burrows on this day. In order to avoid bringing a snake home, no one cut wood or even so much as broke off a branch in the forest that day.

Nuodėmė

Be abejonės, nuodėmės sąvoka šiuo metu išgyvena didelę krizę. Kalba eina ne apie vienokią ar kitokią nuodėmės formą, tačiau labiau liečia tai, ką mes vadiname žmogaus egzistencija. Žmogus tariasi esąs absoliučiai laisvas, todėl vis labiau nori išsivaduoti iš suvaržymų, kuriuos uždeda nuodėmingumo suvokimas.

Negalime tačiau sakyti, jog tokia situacija turi vien neigiamą pusę. Galimas dalykas, jog tikinčiųjų reakcija todėl ir yra tokia, kad nuodėmė suprantama kaip nusikaltimas Dievui. Tada ardo, jog nusidėjėlis tampa panašus į neklaudą vaiką, kuris tikrai ir laukia bausmės, ir, norėdamas jos išvengti, mieliau pats eina prisipažinti. Tačiau, žvelgiant į tai vien žmogišku požiūriu - ar tuomet galima sakyti, kad gaillimas, kad atsiprašymas tikrai plaukia iš širdies?

Tikintieji privalo pasistengti aiškiau suvokti, kaip į nuodėmę žvelgia Bažnyčios tradicija, teologijos mokymas. Tai gali padėti išsivaduoti iš vergiško nepilnavertiskumo komplekso, kuomet, iš pirmo žvilgsnio, einama susitaikyti su Dievu, bet vietoje to Dievui, o kartu ir pačiam sau siūlomas kažkoks jausmų erzacas. Pastaruoju metu madinga pasidarė sakyti, jog norėtumėsi pasukti iš nuodėmės kelio, tačiau niekaip neįmanoma savyje tų nuodėmių rasti. Gal taip yra todėl, kad sumaišomi du dalykai: padarytas blogis ir nuodėmė.

Visų pirma, negalima sakyti, jog blogis ir nuodėmė yra vienas ir tas pats. Blogis-tai realybė, kuri egzistuoja pasaulyje ir priklauso materialiai tvarkai. Taip bus bet koki atveju, netgi jei kalbėsime apie įžeidimus, įskaudinimus, kurie, atrodo, yra nematomi išorėje. Tačiau, kaip bebūtų, juos galima apibūdinti žodžiu nuostolis. Gi nuodėmės žmogus nesuvokia, kol

(Nukelta į 2-trą psl.)

kad, mirus seseriai Lucijai, Fatima prarado paskutiniąją tiesioginę apsiareiškimo liudytoją. Todėl Bažnyčiai reikia sutelkti pastangas, kad didysis Dievo Motinos apsiareiškimų metu perduotas mokymas liktų svarbus visam laikui. Be to, ganytojas homilijoje pažymėjo, kad ta "nepaprasta" dovana, kurią sesuo Lucija gavo žiūrėdama ir klausydama Švč. Mergelės Marijos, nebūtų turėjusi prasmės, jeigu sesuo Lucija nebūtų išgirdusi kvietimo atsiversti ir sekti Jėzumi Kristumi gyvenusi Juo kiekvieną savo gyvenimo akimirka.

(Bus daugiau)

Diena, kurios tauta laukė septynis dešimtmečius

Laisvės ir prisikėlimo simboliu laikoma šventovė nuo šiol tarnaus tikintiesiems

Daiva VALEVIČIENĖ

Kaune įvyko Paminklinės Prisikėlimo šventovės, kurios kertinis akmuo padėtas dar 1934 metais, konsekracijos iškilmės (2004 m. gruodžio 26 d.). Bažnyčia jau pagal pirminį planą turėjo tapti ne tik maldos namais Kristaus prisikėlimo parapijos tikintiesiems, bet ir tautos atgimimo simboliu. Bažnyčios statybos, nacionalizavimo, jos susigrąžinimo ir atstatymo istorija tapo tautos dvasios kilimo, jos panickinimo bei atsigavimo liudijimu.

Simboliška ir tai, kad Prisikėlimo bažnyčios atstatymo išlaidas beveik lygiomis dalimis pasidalijo tam tikslui aukoję piliečiai, valstybė ir Kauno miesto valdžia.

Išskirtinis įvykis

Šventovės konsekracijos iškilmės vadovavo Kauno arkivyskupas metropolitas Sigitas Tamkevičius, dalyvavo šalies Prezidentas Valdas Adamkus, Lietuvos vyskupas konferencijos pirmininkas kardinolas Audrys Juozas Bačkis, Lietuvos vyskupai, kiti garbūs svečiai. Šios apeigos vyko beveik pusantros valandos - aliejaus buvo tepamas altorius, kryžiai ir tik paskui bažnyčioje įžiebto šviesos. Įvairių Kauno parapijų atstovai naujai šventovei įteikė dovanų-kryžių, žvakidžių, smilkytuvų, mišių aukojimui būtinų reikmenų, ir tik tuomet Prisikėlimo bažnyčioje prasidėjo pirmosios šv. Mišios.

Tikintieji į Paminklinę Prisikėlimo bažnyčią rinkosi jau nuo 10 val. Iki konsekracijos iškilmių pradžios dar likus pusvalandžiui,

Atsatytoje bažnyčioje - dabartinis Atstatymo komiteto vadovas klebonas kun. Vytautas Grigaravičius ir buvęs Atstatymo komiteto pirmininkas Šiaulių vyskupas Eugenijus Bartulis

viduje buvo sausakimša. Pro dvejas šonines duris įeinantys žmonės, pakilę laipteliais ir pažvelgę į sienoje ištapytą kryžių, sukosi ir ėjo atgal.

Minia šalia bažnyčios augo. Į iškilmes atvykę Lietuvos vyskupai glaudėsi statybininkų namelyje, prie kurio buvo pritvirtintas užrašas "Vyskupų zakristija". Pagrindinės šventovės durys buvo užvertos, pro jas nebuvo įleidžiami net su kvietimais atėję asmenys, kuriems viduje buvo rezervuotos vietos.

Meldėsi ir lauke

Dvyliką valandą pro centrinės duris į bažnyčią suėjo

įspūdinga baltai apsirengusių kunigų procesija, kurią užbaigė vyskupai. Tarp jų buvo ir kardinolas A.J. Bačkis. Prie bažnyčios susirinkę tikintieji siūtelėjo iš paskos, tačiau buvo sustabdyti, o durys vėl uždarytos. Jos buvo atvertos tik vėliau, beveik įpusėjus iškilmėms.

"Net tarybiniai laikais policija nebūtų drįsusi bažnyčios durų) prieš tikinčiuosius užtrenkti", - pakomentavo žilas vyriškis.

"Ten, viduje, visiškai nebėra vietos", - paaiškino moterys, jau spėjusios išeiti atgal į kiemą pro šonines duris.

"Juk nesvarbu, kur melstis, Dievas yra visur", - ramino inteligentiška ponija.

Pirmasis kalbėjo bažnyčios klebonas Vytautas Grigaravičius, priminęs ilgą bažnyčios atstatymo kelią. "Šiandien švenčiame šviesos pergalę prieš tamsą", - paskelbė dvasininkas, per pastaruosius dvejus su puse metų buvęs ne tik sielų ganytoju, bet ir statybų prižiūrėtoju bei nuolat ieškojęs trūkstančių lėšų.

Arkivyskupas Sigitas Tamkevičius pradėjo apeigas bažnyčios ir tikinčiųjų šlakstymui skirtu vandens šventinimu. Žodžius keitė giesmės, balsu meldėsi susirinkusieji ir viduje, ir lauke.

Jau po pirmojo pusvalandžio teko kviesti medikus - ant laiptų susmuko garbaus amžiaus moteris, po kelių minučių žmonės išvedė dar keletą išblyškusių maldininkų. Namų, prie tiesiogiai iškilmes transliuojančių televizorių, išskubėjo žmonės su mažais vaikais ant rankų, net kai kurie kvietiniai asmenys, nepajėgę prasiskverbti iki jiems skirtų vietų.

"XXI amžius"

(Bus daugiau)

Rekolekcijos Tasmanijoje

Kun. Algirdas Šimkus, iš Melbourne, ir sveičias kun. J. Sasnauskas, iš Lietuvos, pravedė Tasmanijos lietuviams rekolekcijas. Jie atrkrido pirmadienį vasario mėn. 14 d. Dvi dienas kunigai praleido su Launcestono lietuviams, o vasario 15-ąją atvyko į Hobartą ir apsisėjo pas Bonifaciją Šikšnių.

Sekantį dieną dvasininkai dalyvavo Nepriklausomybės šventės minėjime. 11 val. visi vyko prie Draugystės Sienos (Wall of Friendship), Collins St. Hobarte, ir giedant Lietuvos Himną, buvo iškelta mūsų Trispalvė. Vėliavą pakėlė Apyl. Valdybos vicepirmininkas Mindaugas Kozikas. Prie jo garbės sargyboje stovėjo Rožė Vaičiulevičius ir

viešnia iš Launceston seniūnė Irena Grant-Vilnonytė. Dienos reikšmė lietuviškai ir angliškai apibudino dr. A. Taškūnas.

2.30 val. p.p. vyko į šv. Teresės bažnyčią, kur abu kunigai aukojo šv. Mišias. Sveičias iš Vilniaus pasakė gražų pamokslą, viešnia Irena grojo vargonais ir giedojo. Auką prie altoriaus atnešė P. Taškiūnienė ir R. Vaičiulevičius. Komuniją priėmė virš 20 žmonių.

Po pamaldų rinkomės į B. Šikšniaus namus tolimesniam minėjimui. Paskaito nebuvo skaitomo, tik sveičias iš Lietuvos papasakojo apie žmonių gyvenimą tolumoje Tėvynėje ir atsakė į susirinkusiųjų klausimus. Gerai pasivaišinę, išsiskirstė į savo namus.

Ačiū kun. A. Šimkui, kad jis su sveičiu aplankė mus, p. Irenai, kuri autobusu važiavo 200 km, ir vietos lietuviams, kurie nepatingėjo atsilankyti į Minėjimą ir rekolekcijas.

J. Paškevičius

Kaip kas miršta

Karaliai ir valdovai nu•engia nuo sosto.

Vargšai persikelia į geresnį gyvenimą.

Poeto vardas įrašomas amžinybėje. Redaktorius išleidžia paskutinį gyvenimo numerį.

Teisėjai gauna šaukimą į Dievo teisumą.

Gydytojai tampa bedarbiais, nes neuima ten, kur ligų nebėra.

Skolininkai gražina skolą gamtai.

Pučiamųjų instrumentų muzikantai paskutinį kartą atsikvepia.

(Ivk)

"Skautų aidas"

Aukos kunigui ir Parapijai

\$100 G. Mikuličius, po \$50 Z. Pranckūnas, D. Zonius.

Parapijos Taryba dėkoja už aukas.

Balandis

1. Melų diena. Tikima, jei tą dieną pavyks ką apgauti, seksis visus metus.

4. Šv. Izidorius diena.

23. Lietuvoje nuo seno gyvulių šventė. Išgintuvės (bažn. šv. Jurgis). Pirmąsyk po žiemos genami gyvuliai į ganyklas, kad atraktintų dangų, kad palytų ir greičiau sužaliotų žolę. Gindami iš tvarto, tardury padėdavo kiaušinių ar du - pėrvaryti per kiaušinių gyvuliai turėjo tapti riebius, apvalius. Saugodami nuo vilkų, ginė bandą per padėję spygą (būtinai užrakintą). Jei prie tvarto slenkščio padėsi kirvį, tai gyvuliai nedvės.

Jurginių dieną nevalia kornors skolintis, nes vilkas nuneš gyvulį ar karvėms pienas prapuls.

Per Išgintuves nevalia judinti žemės, taigi pirmąją vagą išvaydavo šventės išvakarėse. Visi tie papročiai mena labai senus laikus, daug senesius nei krikščionybė.

25. Šv. Morkaus diena.

Nuodėmė

(Atkelta iš 1-mo psl.)

neatsistoja Dievo akivaizdoje. Nuodėmė - grynai religinė sąvoka. Šventasis Raštas tai nusako kaip sandoros, ryšio su Dievu nutraukimą. Nuodėmė gyvena, apsuptas blogio, pats dažnai padeda jam plisti, tačiau tai būna daugiau materialus veiksmas. Nuodėmė savo tikrą reikšmę įgauna tuomet, kai atliktas veiksmas praedamas lyginti santykyje su kitais - su Dievu, su nuskriaustu žmogumi. Žmogui būdingas meilės ryšys. Jis gali būti nusakomas įvairiais jausmais, tačiau viena yra tikra - nuodėmė yra ten, kur nebėra meilės. Neveltui Senojo Testamento pranašai, apibūdindami nuodėmę, naudojo paleistuvystės, neištikimybės sąvokas. Tuo buvo norima pabrėžti, jog žmogus privalo būti ištikimas tam, kuris jam rodo nuolatinę meilę.

Šventasis Raštas, kalbėdamas apie pirmąją nuodėmę, kurią galime įsivaizduoti kaip visų žmonių nuodėmių primavaizdį, atkreipia mūsų dėmesį, jog čia kalbama apie žmogų, kuris save įsivaizduoja kaip pagrindinį moralės šaltinį, paskui mano, jog su visomis problemomis sugebės susitvarkyti pats, tačiau vėliau pergyvena dėl to, jog nutraukti pirminio bendravimo su Dievu ryšiai.

Tačiau giliausią prasmę nuodėmė įgauna Kristaus atperkamosios kančios šviesoje. Jo Velykinė paslaptis - tai žmogaus išvadavimas iš nuodėmės, sugrąžinimas žmogui galimybę mylėti, keisti pasaulį teigiama linkme. Šios galimybės atmetimas ir yra nuodėmė.

Taigi, negalime sakyti, jog nuodėmė yra įstatymo peržengimas ar pareigos neatlikimas. Tai atsikakymas dovanos, kurią kaip meilę mums duoda Dievas. Tai neištikimybė sandorai su Dievu, mūsų pačių įsivaizdavimas esant Visatos centre. Nuodėmė visų pirma, - tai mūsų širdies liga - ne fizinė, tačiau kelianti gal dar didesnį vidinį skausmą. Kai suvokiame tą skausmą, galime sakyti, jog suprantame esą nusidėję. Deja, daugeliui tikinčiųjų kaip tik tokio suvokimo ir trūksta. Jie nejučia vidinio skausmo dėl savo egoizmo ir drąsiai tvirtina, jog niekuo nėra nusidėję. Be abejo, tokiu atveju atgaila telieka tuščių formalumų. Blogiausia yra tai, kad tuo žmogus įtiki, nekeičia savo gyvenimo linijos, pats nenujaušdamas, kad jo meilės ryšiai trūkineja. Atsisakoma keisti save ir pasaulį gėrio linkme, plečiasi blogis. Kodėl mes turime būti to blogio nesėjiai?

"Vatikano Radija"

TĒVIŠKĒS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355.

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation

LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorė Marija Geštautienė. E-mail: mgestautas@hotmail.com
Prenumeratos kaina metams Australijoje \$45 dol., Europoje ir Amerikoje paprastu ir oro paštu \$90 Aust. dolerių. Atskiras numeris \$1-50. Skelbimai už skilties vieną cm. \$3. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taiso savo nuožiūra.

Naujai besikuriančios lietuvių bendruomenės

Vida BAGDONAVIČIENĖ

Tautinių mažumų ir išeivijos departamento direktoriaus pavaduotoja

Šiuo metu pasaulyje veikiančios 35 lietuvių bendruomenės yra galinga jėga, atspirties taškas. Remdamiesi šiomis visuomeninėmis organizacijomis galime sukurti tvirtą pamatą valstybės strategijo naujosios išeivijos bangos atžvilgiu.

Pačios bendruomenės yra labai skirtingos savo istorine patirtimi, svarba visuomenėje. Nemažai jų yra susikūrusios neseniai, pavyzdžiui, Norvegijoje, Olandijoje, Graikijoje. Į jas buriasi specialistai, studentai, atvykę iš Lietuvos gyventi ilgesniam laikui arba lietuviai, sukūrę mišrias šeimas. Šios bendruomenės neturi tokios patirties ir tradicijų, kai, sakykime, kelių emigrantų kartų kurtos bendruomenės Jungtinėse Amerikos Valstijose, Kanadoje, Australijoje. Kitose šalyse tautiečiai tik pradėjo organizuoti savo veiklą, kiti ir puoselėti bendruomenes.

Ypač daug lietuvių yra išvykę į Airiją ir Ispaniją. Iki 2004 m. jie dar neturėjo sukurti organizacinių struktūrų. Airijoje bendruomenės veikla pradėta įsteigiant šeštadieninę mokyklą, aktyvistų pakvietimu į Pasaulio lietuvių bendruomenės renginius Lietuvoje. Taip pat buvo pakviesta mokytoja į liuanistinius kursus Vasario 16-osios gimnazijoje, Vokietijoje, kur ji galėjo susipažinti su kitų šalių mokytojais, dirbančiais panašaus profilio švietimo įstaigose. Nuo praėjusių metų rugsėjo 1-osios Dubline veikia sekmadieninė mokyklėlė "Keturi vėjai", kurioje dirba 6 mokytojai. Čia lietuviškai mokytis susirenka apie 80 vaikų.

Vėliau atsirado daugiau aktyvių žmonių, ypač pedagogų, norinčių mokyti vaikus lietuvių kalbos.

Šiuo metu jiems yra itin svarbus Lietuvos atitinkamų institucijų dėmesys ir informacinė pagalba, kadangi šiose valstybėse bendruomenės labai jaunos, nėra senosios kartos emigrantų.

Bendruojant su Airijos valstybės institucijų specialistais, taip pat teko pastebėti, jog tautinių mažumų integracijos ir tapatumo palaikymo klausimai jiems nauji, nes tradiciškai Airija buvo valstybė, iš kurios žmonės išvykdavo.

Tautinių mažumų ir išeivijos departamentas jau bendradarbiauja su Airijos švietimo ministerija bei savivaldos institucijomis dėl lietuvių kalbos mokym tankiai lietuvių gyvenamose vietovėse.

Ispanijoje situacija yra visiškai kitokia, nors ten taip pat yra labai daug lietuvių, išvykusių dirbti. Vien pietinėje Andalūzijos provincijoje oficialiai deklaruosiuoju savo gyvenamąją vietą yra 35 tūkstančiai, daug lietuvių ir miestuose: Madride, Navaroje, Barselonoje. Sėkmingai įsikūrę bei ilgiau gyvenantys tautiečiai taip pat siekia kurti bendruomenę, vietines radijo ar televizijos laidas, rengti Lietuvos kultūros dienas, tačiau trūksta galinčių tuo užsiimti žmonių, nes labiau išsilavinę lietuviai gyvena didžiuosiuose miestuose, kur lietuvių nedaug. O lietuviai, miesteliuose gyvenantys po kelis tūkstančius, neturi jokios organizacinio, kultūrinio darbo patirties Lietuvoje.

Ispanijos savivaldybių atstovai linkę geranoriškai padėti kurti bendruomenę, siūlo pagalbą, tačiau dar nėra lyderių, galinčių pradėti bendruomenės, mokyklų kūrimo procesus.

Jiems dar reikia pagalbos, patarimų, parengtų informacijos leidinių. Tautinių mažumų ir išeivijos departamentas turi padėti atrasti lyderius, juos išmokyti užmegzti ryšius su Pasaulio lietuvių bendruomenė.

Kodėl mūsų valstybei svarbu išlaikyti intensyvius santykius su išvykusiais tėvynainiais? Be įvairių geopolitinių aspektų, pažymėtina, kad šias, pakankamai skirtingas, emigrantų grupes jungia jų įtaka ir parama Lietuvoje likusiems artimiesiems.

Ivertinus šiandienos Lietuvos situaciją, pasikeitusią padėtį Europoje ir pasaulyje, reikia sukurti tokią santykių sistemą su Lietuvių bendruomenėmis pasaulyje, kuri apimtų kuo daugiau politinių, ekonominių ir kultūrinių ryšių. Svarbiausia, kad ši bendravimo sistema būtų abipusiai naudinga tiek išvykusiems piliečiams, tiek valstybei.

Iš žurnalo "Trimitas" (Bus daugiau)

JAV gražina savo atvaizdą

dr Jonas KUNCA, M.D.

Iki šio amžiaus pradžios Amerika buvo demokratijos, mokslinės pažangos ir gerbūvio pavyzdys, o taip pat karinė ir ekonominė galybė, kurios žodis buvo svarus sprendžiant tarptautines ar pasaulines problemas. Pasaulis ja pasitikėjo. Tačiau per 4 metus viskas drastiškai pakito. Pagal tarp valstybines apkalpas apie 80% žmonių JAV laiko pavojinga taikiai valstybe. Pasitikėjimas ja išnyko kaip ryto rūkas. Net Baltieji Rūmai susirūpino ir paskyrė specialistę, kuri važinėd po pasaulį ir mėgins atgaivinti prarastą tos šalies gerą įvaizdį. Gal Vašingtonas imsis ir kitų priemonių, kad ištrukt iš jį supančio izoliacijos rato. Ar jam tai pasiseks?

Priežastys

Vašingtono besąlyginis Izraelio rėmimas jau senokai pykino arabų pasaulį ir stebino europiečius. Izraelis naudojosi tai padėtimi ir vengė grąžinti okupuotas arabų žemes ir nepakluso JTO rezoliucijoms. Dar daugiau, žydai pristatė užimtose žemėse daugybę kolonistų kaimų ir juos apgyvendino savais tautiečiais. Tikslas buvo aiškus: okupuotas žemes kolonizuoti ir įjungti į Izraelio valstybę. Palestiniečiai emė ginklu priešintis okupantams, o Izraelis žiauriai juos malšino. JTO mėgino spresti šį konfliktą, bet JAV vetuodavo tokias rezoliucijas. Suerzinti arabų kovotojai Vašingtonui atsiliegiavo kerštu sugriaudami Pasaulio Prekybos bokštus ir net pasikėsindami į Pentagoną. Tai davė progą JAV įpiršti Irako karą, kuriam nebuvo priežasties P. Wolfowitz ją sugalvojo: Iraką reikia pulti, girdi jis turįs masinio naikinimo ginklą. Pagal to plano autorį, minėtą P. Wolfowitz, tokia priežastis tyčia buvo išgalvota, kad įtikintų tokio žingsnio būtinybę. Kai JAV pamatė, kad Saugumo Taryba tokiai invazijai nepritarė, ji paskelbė karą, nekrepdama dėmesio į tarptautinius įstatymus.

Iraką alijantai nesunkiai sugriovė ir okupavau. Tačiau čia prasidėjo nesėkmės, kai okupantai nenorėjo ar neišgalejo įvesti tvarką užimtam krašte, kai leido išplėsti Bagdado muziejų, kurio ekspонатai dabar randasi Izraelyje ir JAV. Čia ir vėl amerikiečiai nepaisė Ženevos konvencijos ir kankino bei tyčiojosi iš

belaisvių, laikė juos uždare metus be teisės į advokatą ir teismą. Savo nusikalstama elgesį Vašingtonas apvainikavo radioaktyviais sprogdiniais, apteršdamas Irako dykumas, iš kur nuodingos dulksės buvo vėjo išnešiotos po visą šalį. Dabar Irake, pagal 2-ą neutralių profesorių tyhrinėjimus, tūkstančiai ligonių serga įvairiomis vežio ligomis ir išsigimusių nauja gimii skaičius zenkliai paško. Pakelėse guli tūkstančiai sudaužytų irakiečių tankų su 20,000 ir auktesniu už normalu radioaktyvumu. Dėlvyvė tamė kare amerikiečiai dabar patys serga keistomis ligomis apie kurias viešai nutilima.

Amerika liko bene vieninėle civilizuoata šalis, išskyrus gal Australiją, kuri atsisako ratifikuoti atmosferos teršimo mažinimo sutartį, nes to nenori didžiuosios korporacijos.

Rodos liepos mėnesį baigiasi Pasulio banko prezidento kadencija. JAV Prezidentas GW Bush skubiai paskyrė savo kandidatą. Kadangi JAV yra didžiausia to banko indėlininkė (17%), yra įprasta išrinkti Vašingtono siūlomą kandidatą. Postas svarbus. Juk Pasulio bankas rūpinasi visomis įskurdą patekusiomis šalimis. Taigi, reikia, kad to banko vadovas būtų nešališkas ir sugebėtų vadovauti tokiai globalinei finansinei institucijai. Kas tas prez. G. Bush kandidatas? O gi Paul Wolfowitz, vyriausias ministro Irako karo architektas, JAV dalyvauja per "proxy" ir kurio tikrasis tikslas iki šiol nėra paskelbtas, bet yra gana aiškus iš neokonservatorių prasaritimų įvesti vid. rytuose demokratiją, draugišką Izraeliui ir perimti Irako naftos eksplotavimą, o tuo pačiu atiduoti viceprezidento bendrovei sugriauto krašto atstatymą be kainų konkurso ir padaryti paklusnų likusį pasaulį. P. Wolfowitz neturi jokio darbo patyrimo finansų institucijose. Būdamas ambasadoriumi Indonezijoje jis rūpinosi, kaip surasti pasipelnymą JAV korporacijoms, o ne kaip likviduoti tos šalies gyventojų skurdą.

Amerikos įvaizdį galima būtų pagerinti ne tuščiais žodžiais, bet darbais, kurie įrodytų, jog po skaudaus apsirinkimo minėta šalis keičia savo politiką. Lai JAV priverčia savo globalinį Izraelį grąžinti arabams pagrobtais žemes, lai išsižada preventinių karų ir kaip galima greičiau pasitraukia iš Irako, lai ratifikuoja Kyoto sutartį ir įveda tikrą demokratiją savo šalyje.

Demokratijos vertybių paralelės

Edmundas SIMANAITIS

Bratislavoje valstybių vadovai prašneko apie demokratijos vertybes. Amerikos prezidentas GWBush paminėjo Vakarų demokratijos pasaulio vertybes, pvz. laisvę, pagarbą žmogaus teisėms. Rusijos prezidentas VI.Putin sakė, kad bendrosios vertybės Rusijoje bus vertinamos šios šalies tradicijas. Iš tikrųjų, ne pro šalį pasidomėti kai kuriomis Rusijos gyvenimo tradicijomis. Naujaisi įvykiai, o ir istorija, pateikia nemažai pavyzdžių. Lietuviai, kaip ir čekėnai, būdami Rusijos pavergti praėjusiais amžiais, o ir mūsų epochoje ne kartą sukildavo, mėgindami nusimesti priespaudos jungą.

Rusijos oficialioji propaganda, nepriklausomai nuo to, kas valdė šalį - caras, gensekas ar prezidentas, visais atvejais tiek Lietuvoje, tiek ir Čėčenijoje laisvės kovotojus vadino separatistais, banditais ir kitais niekinančiais vardais. Savo ruožtu pavergtas represijas, masinius trėmimus, masines žudynes, šviesuomenės naikinimą Lietuvoje ir Čėčenijoje vadino "išvadavimu" iš kapitalizmo, buržuazijos nacionalistų priespaudos. Rusija pagal tradiciją niekada neturėjo draugiškų kaimynų.

Mažieji kaimynai buvo brutaliai "vaduojami", o su galingesniais kariaujama. Vakarų didieji bei totalitarinio sovietų režimo lyderis Stalinas paneigė mažųjų tautų teises į apsisprendimą ir laisvę. Apie tai byloja gėdingi Teherano, Jaltos ir Potsdamo susitarimai. Likimo ironija, kad Atlanto Chartijos įžiebta viltis atkurti okupuotų

valstybių nepriklausomybę buvo užgesinta ir šio dokumento signatarų (valstybių) valia ar negebėjimu atsispirti žūlaus ir gudraus diktatoriaus spaudimui. Baltijos ir Rytų Europos šalys patėko besąlygiškam komunizmo priklausomybėn. Rusijos imperijos "tradicija" buvo išlaikyta.

Antrojo bolševikmečio metais vienintelė teisėta valdžia okupuotoje Lietuvoje buvo partizanų apygardos. LLKS tarybos pirmininkas, kartu ir Gynbos Pajėgų vadas, gen. Jonas Žemaitis, išsilaisvinimo atėju turėjo tapti laikinuoju Lietuvos Respublikos prezidentu. Tokią galimybę panaikino minėti didžiųjų susitarimai. Tačiau 1990 metais ši "tradicija" buvo sulaužyta galingos Sąjūdžio cunamio bangos. Lietuvos nepriklausomybė buvo atkurta! Čėčenija taip pat ginklu ikovėjo savo laisvę. Pirmasis Ičkerijos Respublikos prezidentas Džochar Dudajevs pagal "tradiciją" buvo sunaikintas Rusijos raketa. Generolas Jonas Žemaitis po išdavystės nužudytas Butyrkų kalėjime, o jo palaikai sudeginti krematoriume. Šis atvejis išimtinis. Šiaip jau pagal tradiciją kegebistai, sribrai savo aukų nelaidodavo - užkasdavo kaip maitą, kovotojų kūnus sumesdavo į pelkes, duobes, išvietė. Prezidento Putino ištartas dvižodis "močit v sortyre" (murkdyti išvietėje, rus.) tapo kegebistų žargonu puosimėna. Rusijos televizija visam pasauliui vaizdžiai pademonstravo dar vieną

"tradicijos" elementą, anaipol ne naują lietuviams. Kautynėse žuvusių, o taip pat nukankintų sribrynėse laisvės kovotojų kūnai "pagal tradicinį ritualą" būdavo niekinamai mažne visose Lietuvos miestelių aikštėse. Nekrosadizmas tapo privalomu "klasiniš" neapykantos ir ištikimybės "šviesiems komunizmo idealams" paliudijimu.

Ši praktika, matyt, kartojama ir Čėčenijoje. Teisėtai išrinktą antrąjį Ičkerijos Respublikos prezidentą Aslan Maschadovą nužudė rusų baudėjai prieš Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo šventę. Jo apnuogintas kūnas buvo numestas ant grindinio, lygiai taip pat, kaip mūsų partizanų kūnai Laisvės Kovų metais ir su pasigardžiuoju niekinamas Rusijos bei viso pasaulio televizijos ekranuose. Tai akivaizdus įrodymas, kad ši, ilgus metus Lietuvoje praktikuota, tradicija tebėra gyva.

Tikriausiai priskirtinas šios kategorijos tradicijoms Rusijoje požiūris į tarptautinę karą teisę. Fronto kovose ar kautynėse su komandosais žuvusiųjų kūnai tiek saviškių, tiek ir priešų, laidojami su priderama kariui pagarpa. Neteko girdėti, kad Sovietijoje būtų buvę laidojami priešų žuvusiųjų kareiviai. Geriausiu atveju jų kūnai būdavo tik užkasami.

"Tradicijai" priskirtina ir niekinama pažiūra į kito tikėjimo, kitos tautos, kitos kariuomenės papročius ir tradicijas. Tai akivaizdžiai patvirtina faktas, kad Ičkerijos prezidento kūnas

nebus atiduotas palaidoti. Po viešo išniekinimo, jis bus užkastas arba sudegintas, mat pagal "tradiciją" naikintina visa, kas žadina nepriklausomybės dvasią, primena laisvės kovas ir žuvusiųjų kovotojų atminimą.

"Tradicijai" tiktų priskirti pastaroju metu plačiai išpopuliarintą kvietimo į svečius būdą. Prieštaravimo nepripažįstančiu tonu į savo šventes rengėjas kviečiasi į svečius jo paties anksčiau okupuotų ir apiplėštų nedidelių tautų ir valstybių vadovus. Kadangi šios kategorijos svečių kariuomenės neturi balistinių raketų, povandeninių laivų, bei milijoninių armijų, tai su jais kalbamasi pono - taro dialogu. Pabandyti neatvykti, tai aš tau parodysiu: užsukis žibalo čiaupa, pritaikysiu ekonomines sankcijas, viešai išgėdinsiu, kad neišdrįsti užmiršti tau padarytų skriaudų ir spyrtojiesi, nenorėdamas nusilenkti ir padėkoti buvusiam pavergtėjui už nesuskaičiuojamą žalą. Vakarų pasaulyje demokratinės valstybės kviečiasi į svečius ne įsakmiu šantažuotojo tonu, o kaip sau lygų ir garbų partnerį. Divizijų ir branduolinių bombų skaičius neturi lemiamos reikšmės.

Lietuviai Antrojo pasaulinio karo metais buvo priversti tarnauti ir vieno ir kito okupanto kariuomenėse. Kovotojai žūdavo abejose fronto pusėse. Todėl primygtinis siūlymas pagerbti tik vienos pusės aukas būtų tiesiog nekorektiškas.

Beje, rusų tauta nukentėjo nuo totalitarinio režimo ne mažiau kaip ir kitos sovietų okupuotos šalys. Tad, ar nereikėtų prezidento Putino terminą "rusų tradicijos" suprasti kaip "KGB tradicijos." Būtų daug tiksliau ir aiškiau supranta.

Religinis Susikaupimas Sydnėje

Iš kairės kun. Julius Sasnauskas OFM, Deidre Atthey su Padėkos Raštu ir Dana Ankus, SLKKDr-jos pirmininkė

Kaip buvo skelbta spaudoje Rekolekcijas praveisti Sydnėje lietuviams atvyko iš Lietuvos kun. Julius Sasnauskas OFM (Pranciškonas). Jį atlydėjo kun. Algirdas Šimkus Melburno lietuvių kapelionas. Vasario 25 d. sustojo pas Zitą ir Praną Andriukaičius Cabramatoje ir aplankė lietuvių ligonius globojamus St. Sergijus Rusų Globos Namuose.

Po susitikimo su seneliais išvyko pas Mariną ir Laurie Cox, kurie sutiko maloniai priklausti mūsų brangių svečių.

Šeštadienį vasario 26 d. rekolekcijos nuo 14 val. išpažintys, mišios ir pamokslas. Apigailėtina, kad toks mažas skaičius tikinčiųjų atsilankė pasiklausyti Sibiro taigose nesušalusio kun. Juliaus Sasnausko OFM. Bet laikas nuo laiko vis kalba, kad mums reikia lietuvių kunigo. Kodėl savo žodžius nepatvirtinti gyva akcija.

Sekmadienį vasario 27 d. prieš šv. Mišias dar klausyta išpažintųjų. Šv. Mišias koncelebravo abu kunigai. Užbaigiamąjį pamokslą pasakė misijonierius kun. Sasnauskas.

Į pamaldas buvo iškviesta Sydnėje gyvenanti Deidre Atthey, kuri prieš 25 metus priklausė Friends of Prisoners Draugijai ir buvo parašiusi 35 laiškus jaunam studentui Julijui Sasnauskui, įkalintam Sibire.

Mišių eigoje Deidre su broliu Patrick Lewis atnešė auką, ir pasibaigus pamaldoms, prie altoriaus ji buvo pristatyta parapijiečiams. Tad jai buvo

įteiktas "Certificate of Appreciation" po kuriuo pasirašė pats Julius Sasnauskas ir Parapijos komiteto nariai.

Po pamaldų, dėka Sydnėje moterų suneštinių užkandžių, parapijos salėje vyko malonus susitikimas ir pasikalbėjimas su svečiu kunigu Julijumi ir jo gelbėtoja Deidre Atthey. Sidnėje labai buvo nustebinta jos pagerbimu ir apdovanojimu.

Iš paklaustų klausimų kaip su juo elgėsi dar kalėjime Vilniuje, atsakė, kad apgailėtina, tarp rusų sargybinių buvo ir du lietuviai-vienas pusė lenko-žydo, kitas Juozas buvo patys bjauriausi. Išvežimo dieną į Sibirą vienas rusas atidavė Julijui savo pusryčius. Tos dovanos kun. Julijus nežmiršo iki šandien. Štai ką reiškia kąsnis duonos išbadėjusiam...

Buvo galima įsigyti Lithuanian Studies Society išleista knygą anglų kalboje, kurioje telpa buvusių politinių kalinių, kaip Sadūnaitės, kun. Svarinsko, Juliaus Sasnausko ir kitų aprašymai. Jų yra dar daug likę ir galite ją nusipirkti pas Antaną Kramilių - nesigailėsite.

Esame dėkingi kun. Algijui Šimkui, kuris savo automobiliu vežioja svečią misijonierių po Australiją. Visiems ir visoms, ypatingai Laurie ir Marina Cox šeimai, kurie taip nuoširdžiai globojo kunigus Sydnėje - Ačiū!

A. Kramilius.
Autoriaus nuotrauka.

KAZIMIERINĖS

Kazytė Petruolytė
mūsų nuolatinė korespondentė

2005 m. kovo 6 d., 11.00 val. šv. Marijos bažnyčioje buvo laikomos Kazimierinės mišios. Dažniausiai ateina mūsų kunigas Algis Šimkus, bet šandien jo nebuvo. Žmonės sakė, kad jis trunkosi po Australiją su kapucinu Sasnausku. Vietoj jo buvo amerikonas kunigas. Man jis patiko. Po mišių jis paspaudė man ranką ir labai apsidžiaugė, kad aš Kazimiera.

Iš bažnyčios visi ėjome į Lietuvių Namus pietauti. Vėl buvo kumpis ir riebios dešrelės. Mes nevalgėme. Teta Lilija verda daug skanesnius pietus!

Po pietų buvo loterija. Buvo galima laimėti visokių nereikalingų dalykų. Po loterijos laimėtojai vaikščiojo po valgomąjį ir siūlė juos vienas kitam. Vienas senukas išlošė flomasterius ir atidavė juos man.

Kai kurie žmonės žiūrėjo mašinų lenktynes per televizorių. Kiti žaidė bilijardą ar šiaip kalbėjosi ir gėrė arbatą. Salėje rodė skautų stovyklos film, aš dalį pažiūrėjau.

Visi smagiai pabendravom ir pailsėjom.
Aš buvau vienintelė Kazimiera!

Geelongo devyniasdešimtamečiai

Prie pietų stalo iš kairės: Juozas Gailius, Albinas Baniulis ir Irmgarda Gailiuvienė

Kiekvienai Nauji Metai padaromus amžiumi vyresniais, o sulaukti 90-šimt ne visiems yra skirta. Neseniai Geelongo "Daugiakultūrinuose Senelių Namuose" gimtadienį atšventė Albinas Baniulis. Irmgarda Gailiuvienė įteikė gražią puokštę gėlių, o slaugės sudainavo "Happy Birthday" prie pietų stalo.

Albinas visą laiką gyvena Geelonge. Kol matė - skaitė "Tėviškės Aidus", lankė lietuviškas pamaldas ir mėgo geras mašinas. Sutaupęs pinigų pirkdavo sklypus ir aukso pinigus. Lietuvai atgavus Nepriklausomybę susirado dukrą,

kuri apsilankė pas tėvą Geelonge. Albinas viską pardavė ir pinigais parėmė dukrą Danutę, žentą Kazį, anūkus Jolantą ir Rolandą, o kiek tų proanūkų tai gerai neprisimena.

Šiuose senelių namuose prieš keletą metų atšventė tokius gimtadienius Boris Grufas, Elyvra Stuikevičienė ir čia dar gyvena dešimtmečiu jaunesis Vytautas Anilius.

Kituose senelių namuose gyvena Vera Klupšienė, būk tai vyriausia Geelonge, o katalikų senelių namuose gyvena Teodora Pisarskienė.

Visiems linkime sulaukti viso šimto!
Juozas Gailius

English Language Competition 2005

Kasmetinis renginys mano mieste Kelmėje "The English Language Competition", (kurio iniciatorė ir rėmėja yra mecenatė Isolde I. Poželaitė-Davis) ir tema apie vidurinės mokyklos svarbą paskatino mane parašyti apysaką.

Kartą gyvena mergina, kurios vardas buvo Justė. Ji žinojo, kad nedaryti nieko, yra kelias būti niekuo. Todėl ji stengėsi visur - namuose, mokykloje, įvairiuose užsiėmimuose... Ji manė ir tvirtai tikėjo, kad maži jos žingsneliai į šviesią ateitį padės visam pasauliui. Ji žinojo, kad yra žmonių, kurie žengia ta pačia kryptimi ir buvo laiminga, nes kiekvienas mažas žingsnelis gali tapti dideliu milžiniu žingsniu visai žmonijai. Tuo ji tikėjo, nes labai mylėjo savo šeimą, šalį, mokyklą...

Vieną kartą ji laimėjo anglų rašinio konkursą. Mergina rašė apie mokyklą ir kaip svarbu ją gerai baigti. Rašydama ji mąstė apie Lietuvos praeitį. Apie visus sunkumus, bėdas ir neteisybes. Apie nelaimes, kurios persekiojo šią tautą: karus, okupacijas, koncentracijos stovyklas, lagerius, tremtinius... Pirmiausia ji suprato: jei nori matyti geresnę Lietuvos ateitį, reikia baigti mokyklą, o po to ir universitetą, kad išsilavinimu paremtų mylimą šalį, kad galėtų drąsinti ir įkvėpti mokinius bei studentus, kaip tai daro mecenatė ponė Isolde I. Poželaitė-Davis. Justė norėtų sekti tokių žmonių pėdomis. Ir ji seks.

Justė be galo vertina mecenatės ponios Isolde I. Poželaitė-Davis paramą ir geradarystę, nes tai padeda rasti savyje

daugiau jėgų bei pasitikėjimo savimi. Todėl ji tikisi, kad ateityje ir pati galės būti tokia geradarė ir rėmėja, kaip mecenatė ponė Isolde I. Poželaitė-Davis.

Keletas detalių apie dvyliką kartą rengiamą konkursą "English Language Competition 2005" Jono Graičiūno gimnazijoje Kelmėje. Šis renginys buvo surengtas prisiminti Nepriklausomybės Dieną Australijoje bei Lietuvoje: konkursas vyko Australijos Nepriklausomybės Dieną - sausio 26-ąją, o premijos įteiktos Lietuvos Valstybės Nepriklausomybės Dienos minėjime, - Vasario 16 d. Konkurse dalyvavo 21 abiturientas iš Kelmės "Aukuro" vidurinės mokyklos, J. Graičiūno gimnazijos, Pakražančio vidurinės mokyklos. Visi šie gabūs mokiniai ir yra Lietuvos ateitis, jų rankose visų mūsų gerovė. Norėtusi paminėti kitus du laureatus: Nerijų Dočkų ir Mindaugą Petronį, kurie užėmė antrąją ir trečiąją vietas. Vaikiniai rašė apie šeimą, kurios buvo deportuotos sovietinės okupacijos metais (1941-1945 m.) bei vėlesniu laiku iki Stalino mirties. Jie rėmėsi konkrečiomis žiniomis iš realaus gyvenimo, taip pat, savo surinkta medžiaga, įvairiais pasakojimais bei istorijos studijomis. Tokie mokiniai ne tik atsimins skaudžią Lietuvos praeitį, bet padarys jos ateitį geresnę...

12-tos klasės mokinė ir pirmosios premijos laimėtoja Justė Beloglovytė Kelmė.

Iš kairės: 3-čios vietos laimėtojas Mindaugas Petronis, mokytoja Gitana Rudzevičiūtė ir jos mokinė Justė Beloglovytė, užėmusi 1-ąją vietą ir 2-tos vietos laimėtojas Nerijus Dočkus, po apdovanojimų Kelmės kultūros centre.

ATSISVEIKINIMAS

**Dalia Antanaitienė,
Melburno Tautinių šokių grupių
vadovė**

Atėjo laikas, po 29 metų, man atsiveikinti su savo 98-iais mielais Melburno tautinių šokių grupės šokėjais ir duoti du metus naujoms vadovams pasiruošti sekančiai šokių šventei. Šeši jauni, energingi vadovai perima mano vietą.

Per tuos ilgus metus eile kartų pažinome arčiau, Tėvynę Lietuvą, kartu keliavome, šokome, dainavome, išdykavome, pasiguodavome - geriau pažinome vieni kitus ir susidraugavome! VISO TO bendravimo pasigėsiu!..

Noriu padėkoti mano mieliems bendradarbiams, be kurių būčiau tikrai "sušlubavusi" - Jie palengvino mano darbą bei užmojus, - taigi visų pirma, mano vyrui Henrikui ir mano šeimai, "Gintaro" Tėvų Komiteto pirmininkams ir jų valdyboms: a.a. Valdai Balnionienei, Ditai Mockienei, Rūtai Jokubaitienei, Rūtai Skeivienei (ji mano pastovus ramstis!). Turiu didelį ačiū Daliai Didžienei, a.a. Vidai Vaitiekūnienei, Danai ir Gabriui Žemkalniams bei Jūratei Šimkienei už nuolatinį moralinį užnugarį. Taip pat esu dėkinga gerb. Aliutei Karazijienei už draugiškus patarimus ir visokeriopą paramą bei Rimui Skeivui ir jo pagalbininkui Povilui Kviecinskui už sekmadieninių pietų ruošą, iš kurio pelno galėjome remti šokėjų veiklą.

Dėkoju Algiiui Kairaičiui už gražią Lietuvos Namų aplinką repeticijoms ir koncertams, ir už kantrybę su manim bei mano, kartais šelmiais, šokėjais. Ačiū Nijolei Kairaitienei ir Rūtai Kemšytei už mūsų lepinimą bei malonią nuotaiką savaitgaliais Lietuvos Klube.

Esu dėkinga už nuolatinę finansinę paramą Melburno lietuvių bendruomenei bei Australijos Lietuvių Fondui, "Talkai", Katalikių Moterų Draugijai, Socialinės Globos Moterų Draugijai, Pensininkų Sąjungai, Ramovėnams, Šauliams, Melbourno Apylinkės Valdybai, AL Jaunimo Sąjungai ir "Tembrui".

Nuoširdžiai dėkoju ir kitų Australijos miestų šokių grupių vadovams, su kuriais ypatingai darniai bendradarbiavome, -Vytnui Straukui, Birutei Liebich, Kotrynai Milvydienei, Jonui Jūrevičiui,

Gailei Bagdon, Marinai Coxienei (nr), Jonui Biretui, Rasai Blansjaar, Rūtai Sankauskienei, Loretai Tigani (Čižauskaitė), Reginai Bindokienei (Coxaitei), Lucijai Vaičiulevičiui, Tani Pociui, Kristinai Rupšienei (Coxaitei) ir ypač Marinai Taylor (Coxaitei).

Ačiū už malonų bendravimą su "Malūnėlio" vadovėms: - Brigitei De Boer (Szentimrey) (kuri yra ir "Malūnėlio" steigėja), Vilijai Gutknecht (Mockutei), Dainai Tamošauskaitei ir Vilijai Jokubaitytei.

Labai dėkoju Bronei Staugaitienei ir Danai Levickienei už dainų pamokas šokėjams -tai praturtino mūsų pasirodymus. Apkabinu su padėka Gabrielę Staugaitytę, Danielą Lansell, Kristiną Baškytę u* sklandžiai praėjusios šokių šventės Melburne eigą. Taip pat Giručiiui Kymantui ir Petrui Petraičiui už vyrišką ranką šventės paruošime, - ačiū!

Negaliu u*miršti ir mano mamos, Halinos Statkuvienės, kuri padėjo mano laiveliiui neapvirsti audrose. Esu jai labai dėkinga!

Be abejo, per tokį ilgą laiką su daug kuo teko dirbti ir jei iš susijaudinimo praleidau ką ar pamiršau padėkoti, atleiskite!..

Ačiū mano mažiems, dideliems ir subrendusiems vaikams už pasitikėjimą ir brangų laiką atsisveikinu su Jumis! Daug valandų, daug metų dirbome, bendravome, - pasiilgsiu Jūsų labai!.. Linkiu daug gražių pasirodymų ir neabejotinio pasisekimo, sėkmės darbe su naujais vadovais. Pasitraukiu kupina brangių prisiminimų, kuriuos visuomet laikysiu savo širdyje, šiltoji vietelė.

Dalia (Statkutė) Antanaitienė

"Šokdava" Melburno Veteranų tautinių šokių grupė

XXIII ALD RUOŠOS KOMITETO PADEKA

Praėjusių Lietuvių Dienų įspūdziais pasidalinus, aptarus, kas buvo gerai, o kas ne taip gerai, atėjo laikas padėkoti visiems, vienokiu ar kitokiu būdu prisidėjusiems prie Lietuvių Dienų suruošimo.

Pagrindiniai ruošos darbai teko Ruošos Komiteto nariams ir Lietuvių Dienų renginių programų atlikėjams - dirigentams, dainininkams, šokėjams ir jų vadovams, literatams, skaitovams, aktoriams, režisieriams-ačiū jiems visiems už dviejų metų jokiais pinigais neišmatuojamą triušą.

Kad Lietuvių Dienos būtų sėkmingos, neužtenka tik gerų norų ir pasiryžimo. Tam labai reikalinga ir finansinė parama. Todėl širdingas ačiū mūsų rėmėjams: Tautinių Mažumų ir Išeivijos Departamentui prie LR Vyriausybės, Kredito Draugijai "Talka", Australijos Lietuvių Fondui, City of Melbourne, Victorian Multicultural Commission, Amerikos Lietuvių Fondui, Melburno Lietuvių Klubui, ALB Krašto Valdybai, Melburno, Canberros ir Geelongo Apylinkių Valdyboms, Socialinės Globos Draugijai Melburne, Australian Baltic Chamber of Commerce, Melburno Moterų Katalikių Draugijai, Riterių Kemešytei, Mindaugui Simankevičiui, Brigitei ir Vaidui Žvirbliams.

Esame nuoširdžiai dėkingi tai daugybei pagalbininkų, kurie Lietuvių Dienas parėmė asmeniškai darbu ir idėjomis - Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Valdybos pirmininkui Gabrieliui Žemkalniiui už vertingus patarimus ir paramą, padėjusius įveikti ne vieną kliūtį, "Talkos" Direktorių Tarybos Pirmininkui Vivai Aleknai, Melburno Lietuvių Klubo Pirmininkui Algiiui Kairaičiui, nariams Zigmui Augaičiui bei Zigmui Poškaičiui, Melburno Apylinkės Valdybos Pirmininkui Andriui Vaitiekūniui ir narei Birutei Prašmutaitei, Pensininkų Sąjungos Valdybos Pirmininkei Aldonai Vyšniauskienei už visokeriopą paramą ir pagalbą, Ritai Baltušytei už išsamų visų renginių aprašymą, Danai Levickienei už Lietuvos ir Australijos Himnų įrašų paruošimą, Algiiui Karazijai už renginių filmavimą, Giriui Antanaičiui, Rimui Strungai ir Justinui Skimbirauskui už garso ir apšvietimo tvarkymą, Danny Kalėdai už renginių fotografavimą, Lietuvių Dienų būdinčiam gydytojui dr. Kaziiui Zdaniui, biliety pardavimo ir tikrinimo tvarkytojams Aidai ir Andriui Žilinskams, Aidai Gogelytei, Rasai ir Rolandui Imbrasams, Albinai Strungaitėi, Petrui Pranauskui,

Jurgiui Maleckui, Audriui Skeivui, Gintarei Verbickaitei, Algiiui Akstinui.

Širdingas ačiū Iškilmingo Atidarymo Šv. Mišias koncelebravusiems kun. Algiiui Šimkui, kun. Antanui Saulaičiui, kun. Juozui Petraičiui, o taip pat Parapijos chorui bei Bažnytinės muzikos koncerto atlikėjams.

Ačiū Dailės Parodos vertinimo komisijos nariams Andrew Sibley, Adolfui Vaičičiui, Albinui Šurnai ir kalėdinių tautodailės dirbinių vertinimo komisijos nariams Danutei Simankevičienei, Brigitei Lastauskaitei-Žvirblienei ir Edžiui Lipšiiui.

Ačiū Andriui Prancūnui, Jonui Mašanauskui, Ramonai Zakarevičienei, Jurgiui Žalkauskui, Danai Gailiūnienei - savo suruoštais renginiais praturtinusiems Lietuvių Dienų programą.

Ačiū Lietuvių Dienų pranešėjams Brigitei Lastauskaitei-Žvirblienei ir Vivai Aleknai, Gintarei Verbickaitei ir Algiiui Akstinui, Kristinai Petraitytei ir Rimui Statkui.

Ačiū "Mūsų Pastogės" ir "Tėviškės Aidų" redaktorėms Daliai Donielai ir Marijai Geštautienei bei Radio laidų vedėjams Rymantei Gell ir Pauliui Jokubaičiui už malonų bendradarbiavimą, o taip pat ir savalaikį Lietuvių Dienų pranešimų paskelbimą.

Ačiū Melburno Socialinės Globos ir Katalikių Moterų Draugijoms, skaniai pamaitinusioms tokią daugybę Lietuvių Dienų svečių ir dalyvių.

Straipsnio apimtis neleidžia išvardinti daugybės kiekvieno renginio pagalbininkų - jiems visiems nuoširdžiausias ačiū!

Ypatinga padėka visiems svetingiems "Sutaro" šeiminkams ir globėjams - Bronei Staugaitienei, Danai Lynikienei, Ritai ir Valentiniui Mačiulaičiams, Rasai ir Edžiui Lipšiams, Daliai ir Martynui Didžiams, Danai Urnevičienei, Aldonai ir Vytautui Patupams, Viktorui Martišiui, Sigitei Gailiūnaitėi, Rasai ir Mindaugui Mauragiams, Antanui Kramiliui, Kristinai ir Arvydui Rupšiams.

Baigdama noriu širdingai padėkoti visiems Lietuvių Dienų svečiams bei žiūrovams, nepagalėjusiems savo laiko ir nemažų išlaidų, tuo pačiu praradusiems visai Lietuvių bendruomenei reikšmingą ir ją gražiai reprezentuojančią šventę - Australijos Lietuvių Dienas.

Iki pasimatymo XXIV Australijos Lietuvių Dienose Geelonge ir kuo geriausias sėkmės jų rengėjams!

XXIII ALD Ruošos Komiteto
vardu,
Lilija Kozlovskienė
Ruošos Komiteto Pirmininkė

"Malūnėlis" Melburno Mokslėvių tautinių šokių grupė.

Skelbimas

Šių metų birželio mėnesį Melburno sportininkai ruošiasi vykti į VII-ąsias Pasaulines Lietuvos Sporto Žaidynes Lietuvoje. Per Atvelykį, balandžio 3 d., sportininkai vairs pietus. Maloniai kviečiame visus atsilankyti Melburno Lietuvos Klube ir paragauti jų kepto kugelio bei koldunų! Nusipirkdami pietus, paremsite sportininkų kelionės išlaidas. Sportininkai melburniška!

Aukos "Tėviškės Aidams"

Po \$5 aukoja A. ir E. Kalpokas, L. Gaigalienė, R. Kurlavičius, S.A., V. Sabaliauskas, Z. Pranckūnas, B. Prielaida, \$10 G. Mikuličius, \$15 D. Zonius, \$25 O. Radzevičius, Tas., \$35 J. Jaraminas, \$55 M. Matulionienė.

ALKF Valdyba ir "T.Aidų" darbuotojai nuoširdžiai dėkoja už aukas bei visiems, kartu užsisakiusiems prenumeratą. Ačiū, kad remiate katalikišką, lietuvišką spaudą!

ALB Melbourn Apylinkės Valdyba

2004 m. Knygos ir Kalbos Metams buvo skelbusi rašinių konkursą

Pirmoji vieta skirta autoriui virš 18 metų.

Seni Draugai

Algis BUČINSKAS

Prieš kelis mėnesius, taip netikėtai, besėdint Botanikos sode ant suoloelio ir gėrintis reta šio miesto retenybe - saulute, mintimis klajojant į tuštumas... praeivis trinktelėjo į petį ir taip krūptelėjau, kad kūno visos blusos lyg kojas būtų pakratė - Sveikas, Anūprai!

Gi žiūriu, senų laikų bendražygis. Žinojau, kad kažkur Viktorijos provincijoje ūkininkauja. Retkarčiais vis užsukdavo į lietuviškus atlaidus, bet čia dabar iš niekur nieko pamačius, tai tikrai buvo didelė staigmena.

- Kokie perkūnai čia tave Jonai atbaladojo, ar ne paklydęs būsi bvesivalkiodamas po miesto sodus? Juk jei atvažiavai į didmiestį, tai reikalai verčia, o ne taip sau bisikinėti, nebent savus dvarus būsi praradęs.

- Gi per tiek metų vis neteko gerai įsižiūrėti į šią upę, gi visi australai anoj pusėj rubė*iaus sako, kad jūnai aukštyn kojom plaukia, cha, cha... - nusikvatojo.

Kadangi Jonas niekur neskubėjo, prisėdo. Pradėjome juokauti ir prisiminti jaunystės dienas, praleistas DP stovyklos barakuose. Mūsų avantiūrinis naktinis žygius, kaip vokiečių karvės užbaigdavo savo dienas, o mums atnešdavo gerą pelną iš išalkusios minios. Kol mudu su Jonu vis tai iš vieno ūkininko karvutė, po kiek laiko kita kartą iš kito kaimo karvutė, tai taip vokiečių žandarai ir negalvojo apie tuos lagerininkus, bet susiūstęs ką mes išdarinėjame, prie mūsų prisiplakė Vincentas. Kategoriskai pareiškęs, jei nebus išilcidžiamas į draugystę, tuokart visur bus pranešta iš kur ir kaip atsiranda ta mėsa. Ką darysime, pasitarė su Jonu priėmė į draugystę Vincentą, kuris buvo iš jaunystės profesionalus mėsininkas ir skerdiakas. Kuo tolyn, tuo Vincentas gėbšyn, nes jis vis mėgdavo pasirodyti moteriškėms, kad ne tik vyras vyriškas, bet ir kišeniuje pasiturintis.

O mudu su Jonuk pardavė tą mėselę, būdavo, nusiperkam kavos pupelių ir cinam po kaimus ieškoti jaunų našių, bet Vincentui to nepakako. Jis ne kaip ta bitelė nuo žiedo prie žiedo, bet norėjo, kad žiedai prie jo tiesiai liptų.

Tuo tarpu apylinkėse atsirado čigonų. Vincentas su savo vikria galvosena nutarė atidaryti ne tik retkartinį skerdienos pardavimą, bet ir dešrelių gamybą. Suverciant bėdą ant čigonų, sako, kad kai išvenzini dešrą, tai nei šuo nesuos ar arklina ar kas kita.

Čia ir pasidarė karšta. Dešrų kvapas žandarams buvo neabejotinas, kad tai tų atėvių darbas. Ir tie prarastų gyvulių kaltininkai dangstosi DP

lageryje. Kol į cypę nenuvedė, reikėjo greit kišt markes į pančiaką ir ieškoti prieglobsčio kitur. Niekam iš anksto nieko nesakęs, aš pabėgau į amerikiečių saugumo dalinius virėju, o Jonas į prancūzų zoną. Apie Vincentą, taip ir nežinia kur jis paspruko, neatsimenu kas, bet pasakojo, būk tai kurį laiką pardavinėjęs dešreles Sydnejuje, bet čia jį pradėjo įtarinėti ne taip mašant mėsas.

Aš čia atveštas ir atlikęs savo kontraktą Melbourn me taip ir likau prie geležinkelio iki pensijos. Dabar stebiuosi kaip greitai mūsų vaikai žilsta ir anūkai plečiasi į visas puses, lyg kas per daug mielių piltų į jų kasdieninę duonelę.

Taip netikėtai pamatyti Joną su kuriuo kartu drebimom kinkas vokiečių ganyklose ir gulėjęs vienas ant kito barako dviaukštėje lovoje, ką jau besakyti malonu buvo pamatyti žmogų.

Iškalbėjome apie nuceitą gyvenimo kelią. Jonas paskirtas ūkio darbams, prisisuko prie ūkininko vienturtės dukters, sako, kad tuokart jį suviliojo ne merginos amžius ar išvaizda, bet ūkis. Pragyvenęs ją, apsigėdė su kaimyne, kuri vistiek sena meilužė, nes prie širdies patrauklesnė buvus negu pirmoji turtingoji. Sujungė abu ūkius, dar pragyveno porą pasiturinčių ir dabar jau po vienu stogu su penktąja.

Aš prisipa*inau, kad esu vis dar patenkintas manąja pirmąja. Taip apkalbėję šeimyninius reikalus, kalbą netikėtai užvedžiau apie sveikatą - Žinai, jau abu virš 8 dešėtkų pragyvenę, tai dar ir lyg nesinori lyst po velėna. Skaičiau, kad mūsų amžiaus vyrams yra ne pro šalį širdies raumenius vis pamiklint.

Jonas nuo jaunų dienų ne iš kelmo spirtas, viską žinąs, pasiturintis ūkininkas, važinėjantis su Merke tuoj šoko dėstyti, kad žmogaus širdis yra suvertta tiek kartų gyvenime suplakti, kaip jau nustatyta, o po to cvakt sustoja ir baigta. Jei galvoji pagreitinti širdies plakimą, tai taip lyg automobilį norėdamas ilgiau išlaikyti, su juo nelekiosi vis laiką viršydamas greitį. Nori prailginti gyvenimą? - Geriau nusausk.

- O kaip su maistu? Gal mažiau valgyti mėsos ir daugiau daržovių ar vaisių? - užklausiau.

Jonas pradėjo aiškinti, kad man trūksta logikos. Ką karvė čia? Šieną ir grūdus! O kas jie? Tai daržovės! Taigi, geras jautienos kepsnys yra pristatymas kūnui perdirbtos daržovės! Nori grūdų? - Valgyk viščiuką! O geras gabalas

Pakalbėkime apie sveikatą...

Nešvariausi - pinigai

Niekas nėra taip užterštas sveikatai pavojingomis bakterijomis, kaip pinigai. JAV buvo atliktas specialus tyrimas ir jo metu paaiškėjo, kad doleriai yra pavojingi sveikatai, net žmogaus gyvybei? Tyrimo rezultatai kalba patys už save: iš 68 tirtų banknotų 5 buvo užkrėsti bakterijomis, kurios pavojingos visiškai sveikiems žmonėms, o ant 59 banknotų buvo rasta virusų, kurie būna išplitę skurdžių ligoninėse. Ir tik 4 iš 68 banknotai netapo mikrobu veisykla. Specialistai pataria grynusius pinigus dažniau sterilizuoti, ypač tokius, kurie paplitę visame pasaulyje.

Sėlenos

Kasdien patariama profilaktiškai suvalgyti po tris arbatinius šaukštėlius sėlenų. Jos apsaugo nuo daugelio ligų, sudaro sąlygas dauginis žarnyno mikroflorai, gerina virškinimą. Sėlenose yra mikroelemento seleno, kuris vartojamas vėžio profilaktikai. Be to, sėlenos nekaloringos, suteikia sotumo jausmą, todėl norintys suliesėti jas turėtų vartoti prieš valgi.

Augalų skaidulos padeda apsaugoti nuo vėžio

Mitybos papročių svarba

Daug skaidulų turintis maistas - vaisiai, daržovės ir grūdai - padeda išvengti vėžio.

Tuo neabejoja Lione (Prancūzija) vykusioje Europos mitybos ir vėžio konferencijoje pristatyto tyrimo autoriai.

Idėja, kad skaidulos sumažina tikimybę susirgti gaubtinės žarnos vėžiu, antru pagal mirtingumą pasaulyje, pastaruoju metu buvo dažnai kritikuojama, nes dviejų tyrimų metu šis faktas nebuvo įrodytas.

Naujausio tyrimo duomenys, kaip tvirtina ekspertai, patikimai įrodo ryšį tarp mitybos įpročių ir vėžio. Nustatyta, kad tiems, kurie valgo daug skaidulų turinčio maisto, tikimybė susirgti gaubtinės žarnos vėžiu yra 40 proc. mažesnė, nei tiems, kurie valgo mažai rupaus, neapdoroto maisto.

Stebėjo daugybę žmonių

Į šį tyrimą buvo įtraukti apie pusę milijono žmonių iš devynių Europos valstybių. Tai didžiausia tiriamųjų skaičiumi studija, kuria siekta rasti ryšį tarp skaidulų ir vėžio išsivystymo.

Tyrimas pradėtas dar 1993 metais. Iš pradžių tiriamieji buvo padalyti į penkias kategorijas, priklausomai nuo to, kiek skaidulų per dieną jie suvartoja.

Kiekvienoje kategorijoje buvo apie 80 tūkst. žmonių.

Tyrimui pasibaigus, grupėje, kuriai priklausė mažiausiai skaidulų vartojantys žmonės, gaubtinės žarnos vėžiu susirgo 176.

Grupėje, kurioje skaidulų buvo suvartojama daugiausia, susirgo 124, tai yra 40 proc. mažiau nei pirmoje.

"Šie tyrimo rezultatai skaiduloms sugrąžina antivėžinio poveikio medžiagos vardą", - teigė Cambridge universiteto vėžio tyrimų ekspertas Nicholas Day.

Šiame tyrime nedalyvavęs mokslininkas sukritikavo ankstesnes studijas, kuriomis bandyta įrodyti mitybos ir vėžio ryšį.

Jo teigimu, ankstesnės tudijos buvo nepakankamai išsamios ir per trumpai vyko.

Kaupiasi žalingos medžiagos

Mėsos mėgėjams mokslininkai turi blogų žinių. Naujausi tyrimai rodo, kad gaubtinėje žarnoje gaminasi tokios pat vėžį sukeliančios medžiagos, kurių atsiranda ir rūkant.

Vadinamajame mėsos tyrime savanoriai tris mėnesius kasdien lankėsi laboratorijoje. Jų mityba buvo nuolat keičiama.

Siekiant įvertinti mitybos pokyčių efektą, buvo tiriamos žarnos paviršiaus ląstelės, kurios pasišalindavo tuštinais.

Paašikėjo, kad kuo daugiau raudonos mėsos suvalgydavo tiriamieji, tuo didesnė pavojingų medžiagų koncentracija būdavo jų išmatose. Tiesa, šio tyrimo rezultatai kiek nesutampa su kito, atlikto anksčiau. Jo metu buvo įrodyta, kad gaubtinės žarnos vėžio riziką didina ne šviežia, bet konservuota mėsa.

kiaulienos lygu šimtaprocentiniam perdirbtų daržovių mišiniui.

- O kaip su šnapsu? - pasiteiravau.

Liepė neatsisakyti, nes juk vynas yra ne kas kita kaip vaisiai. O konjakas yra ne kas kita kaip ilgai fermentuotos vynuogės. Alus gi iš miežių, kas gali būti sveikesnis! Išitraukė s iš užančio pakio sidabrinę fleuskutę. Patraukus, net akyse prašvito, nejaugi po tokio skanumėlio prieštarausi...

Kaip su tais visokiais dabartinius pigiais kepsniais? - aš vis nesilioviau tardžs draugo.

Čia Jonas pyktelėjo, kad aš nekreipias dėmesio į jo įrodinėjimus. Visi jie yra kepami daržovių alyvoje, kaip gali kenkti, jeigu vartoji daržoves?!

Su varžavusiai skruostais užsiminiau, kad žmonelė sakanti nevalgyti šokolado, nes ir tas sveikatai kenkia.

Jonas ne pašoko ant kojų, juk tai daroma iš "cocoa beans" -tai daržovė!

Daugiau ir nedrįsiau klausinėti apie prailgintą gyvenimą. Pagalvojau, matai pragyvenę net keturias moteriškes, o tos juk visuomet ilgiau išsilaiko už mus vyrelius, gal dėl to, kad mes ramesni ir joms galvų nekvaršina.

Dabar vėl sėdžiu ant to suoloelio, šiandiena darganota, saulutė nukeliavo į šiaurę. Kišenėje trumpas laiškutis, kad Joną sudegino ir pelenus -išbarstė po jo ūkį, sako ligos priežastis infarktas.

Gal tie, kurie rašo apie ilgą gyvenimą, gal jie daugiau u* Joną *ino, gal???

Vaizdai atgyja atmintyje apie tą jaunystę Tėvynėje, tas pokarines išdaigų dienas, atsistatymas ant kojų krašte, kuris buvo toks svetimas, o dabar tampantis artimas ir traukias į save.

Pakelsim mes sparnus iš čia, kažin kur mūsų kaulai ar pelenai atsidurs? Kaip daugumai, negirdėta pavarde giminėje, net ir parapijos klebonui, o kas prisimins mus čia už kelių metų? Kažin ar Jono vaikai žino ką apie Lietuvą? Prisiminiau banke dirbančią Ann, kuri iš pavardeš nedrįsiai paklausė ar kartais ne lietuvis? Jos tėvas turėjęs tokią panašią ilgą pavarde, bet apie Lietuvą niekuomet nėra kalbėjęs. Ar gražus kraštas Lietuva, teiravosi pagyvenusį ponį, kurios tėvo pavarde irgi buvo ilg?... Kodėl atsiuntė man žinią apie Jono mirtį? Kuo ilgiau sėdžiu, tuo daugiau grįžta, daugiau gvyv vaizdų. Darosi baugu...

Pradeda krapnoti, geras pasitenkinimas va*iuoti namo.

Liūdintis draugo Anūpras

AP ir "Lietuvos ryto" inf.

IŠ MŪSŲ PARAPIJŲ

Gyvojo Rožančiaus Brolija

balandžio mėnesį meldžiasi Šv. Tėvo intencija.

SOCIALINĖS GLOBOS MOTERŲ DRAUGIJOS MELBOURNE PRANEŠIMAS

Socialinės Globos Moterų Draugijos Melbourne metinis susirinkimas įvyks balandžio mėn. 10 d. 1-mą val. p.p., Lietuvių Namuose, Jubilejinėje Salėje. Narės ir prijauniančiosios kviečiamos dalyvauti.

Susirinkimo darbotvarkė:

1. Susirinkimo atidarymas
2. Susirinkimo pirmininkės ir sekretorės kvietimas
3. Mandatų komisijos kvietimas
4. Veiklos pranešimai
 - a. Pirmininkės pranešimas
 - b. Ligonių lankytojų-koordinatorės pranešimas
 - c. Išdininkės pranešimas
 - d. Revizijos komisijos pranešimas
 - e. Pasisakymai dėl pranešimų
 - f. Darbų ir išdo apyskaitos tvirtinimas
 - g. Klausimai ir sumanymai
5. Valdybos rinkimai
6. Susirinkimo uždarymas
7. Kavutė

Padėka

Š. m. vasario 16 d. užmigo amžinu miegu mano brangus mylimas vyras STASYS ŠEDUKIS, su kuriuo praleidau penkiolika geriausių savo gyvenimo metų. Neapsakomas sielvartas suspaudė mano širdį...

Man trūksta žodžių, kuriais aš galėčiau išreikšti savo padėką mieliems Melburno lietuviams, padėjusiems man tokioje sunkioje gyvenimo valandoje.

Esu dėkinga gerb. kun. A. Šimkui laidotuvių dieną ir per keturnedėlį, aukojusiam šv. Mišias, V. Jablonskienei, pravedusiai Rožinį, Parapijos chorui, B. Kymantienei, R. Mačiulaitienei už jausmingas giesmes, H. Statkuvieni, R. Kemešytei už patarimus ir pagalbą, Melburno Pensininkų Sąjungai, V. Kružienei už parašytą nekrologą spaudoje, draugams M. Matulionienei, S. Grybienei, Z. Augaičiui, A. Vyšniauskienei, D. Zdanisui, M. ir F. Sodaiciams, A. ir V. Baltrukoniams, L. ir K. (miręs) Bartaškomis, I. Vilkišienei, M. Geštautienei, K. Šipailai, R. Jurevičiui, J. Lekniui ir R. Čelnienei.

A. Š. Stasys Šedukis buvo prisimintas šv. Mišioms per keturnedėlį, kuris įvyko per Verbų sekmadienį š. m. kovo 20 d. šv. Mergelės Jūros Žvaigždės Bažnyčioje.

Dėkoju A. Baltrukonienei už skaitinius bažnyčioje.

Širdingas ačiū Socialinės Globos Moterų Dr.-jai ir jos pirm. J. Žalkauskienei už puikius pietus ir gražiai papuoštą salę.

Dėkoju Zitai Prašmutaitei už jautrius žodžius per keturnedėlį.

Per keturnedėlio pietus salė vėl buvo pilna žmonių, kurie mylėjo, mėgo ir gerbė a. a. Stasiuką...

Dar kartą dėkoju visiems buvusiems su manimi ir mumis šią sunkią netekties valandą...

Žmona Elena

Stasio Šedukio vaikai: Irena, Ričardas, Ronaldas, Diana ir Daivydas

Talka Current Interest Rates

The following interest rates apply from April 10, 2005 for all new and renewed deposits and for all loans:

Term Deposits

12 month	5.5%	} Account minimum \$500
6 month	4.9%	
3 month	4.4%	

Current Accounts

\$5,000 +	2.0%
\$1,000 - \$4,900	1.5%
\$10 - \$999	1.0%
Youth/Kids Account	2.0%

Loans

1st Home Loans capped for 12 months No mortgage legal fees nor stamp duty payable	6.0%
Mortgage Secured	7.0%
Personal Up to \$5,000	12.0%

Lithuanian Co-operative Credit Society "Talka" Ltd

Melbourne (03) 9328 3466
Adelaide (08) 8362 7377
Sydney (02) 9796 8662

TALKA
talka@access.net.au

A. Š. A. Antanas Petras ŠIMKUS

*Kelias atveda, kelias išveda,
Trumpą mirksnį suteikęs gyventi...*

Antanas Petras Šimkus gimė 1936 m. kovo 29 d. tarp Jurbarko ir Rascinių, Šimkaičių kaime. Jam esant dviejų parų amžiaus mirė mama. Tėvas buvo priverstas vesti antrą kartą.

Mažąjį Antanuką mylėjo pamotė, jos broliai ir mama. Apie juos jis prisimindavo su meile.

Paūgėjęs nusivėsdavo lankyti ir tvarkyti mamos kapo. Mamą jį priminė kabanti ant sienos nuotrauką, sakydavo, kad mama jo buvo labai graži.

Tėvas buvo nagingas kalvis. Jį kviesdavo taisyti gėrnų net už aštuoniasdešimties kilometrų. Antano tėvas buvo šaulys. Jo kalvėje buvo gaminami šoviniai, granatos, laikomi ginklai. Jis buvo priverstas 1940 metais palikti tėvynę ir pasitraukti į Vokietiją.

Po karo, pamotė su Antanuku ir daugeliu kitų, pasitraukė į Vokietiją. Ten jie susitiko vieną iš brolių. Vargais negalais surado savo vyrą. Bet laimė truko neilgai, pamotė mirė. Jis su tėvu pasimėtė, bet, po ilgo ieškojimo, tėvas jį surado.

1949 m. rugsėjo 16 d. Antanas su tėvu atvyko į Australiją. Tėvas gavo dirbti kūrui. Antanas mokėsi, buvo įstojęs į policijos mokyklą, bet tuoj buvo paimtas į

kariuomenę ir išvežtas į Šiaurės Korėją. Kadangi dar nebuvo priėmęs pilietybės, po trijų mėnesių buvo paleistas.

Tėvas įsigijo ūkį. Reikėjo jam padėti, todėl tęsti mokslų negalėjo. Įsidarbino vairuotoju. Dirbo iki išeinant pensijon pagą invalidumą.

Po ilgos ir sunkios ligos jo paskutinis prašymas išpildytas. Antanas Petras Šimkus mirė kovo 14 d. Gedulingos mišios buvo aukojamos Mentone St. Patrick's bažnyčioje. Palaikai nuvežti į Springvalės krematoriumą.

Ilsėkis ramybėje Dievo prieglobstyje užbaigęs savo ligos kančias.

Marija Geštautienė

Vietoje gėlių, a. a. Antano Petro Šimkaus atminimui buvo renkamos aukos Bethlehem Health Centre, kur velionis praleido savo paskutinius aštuoniolika parų.

\$35 Aldona Čugura, po \$20 P. Mažylis, K. Šipaila, E.

Lomsargienė, E. Šeduikienė, P. Jakus. Po \$10 Z. Augaitis, J. Leknius, A. Stupuras, A. Forest, V. Sukevičienė, J. Keblys, du asmenys anonimai, \$5 L. Sgarano, M. Geštautienės šcima \$100. Viso \$320.

Dėkojame už aukas.

A. Š. A. Antanui Petru Šimkui mirus,
nuoširdžiai reiškiamo gilią užuojautą Marijai Geštautienei ir Povilui Birštonui, ir kartu liūdimė.

ALK Federacijos valdyba
"Tėviškės Aidų" darbuotojai
Melburno Parapijos choras

A. Š. A. Antanui Petru Šimkui mirus,
nuoširdžiai užjaučiu Mariją Geštautienę ir Povilą Birštoną.

Petras Mažylis

Mirčiai išsivedus jos draugą **Petrą Šimkų,**

reiškiamo gilią užuojautą Marijai Geštautienei ir jos sūnui Povilui Birštonui.

Kęstutis ir Elena Varnai
Elena Lomsargienė

Padėka

Esame dėkingi, kurie lankė A.P. Šimkų ligoninėje B. Kymantienei, B. Prašmutaitei, B. Kaval, A. Gucaičiui, P. Mažyliui.

Dėkojame, kurie bet koku būdu užjautė mus su Povilu. Esame dėkingi, kurie atvyko palydėti Antaną Petrą Šimkų į amžino poilsio vietą.

Marija ir Povilas

Padėka

A. Š. A. Stasio Šimkaus testamento vykdytoja p. Birutė Prašmutaitė, prisimenant Melburno bendruomenės narį Stasį Šiuškų, pirmųjų metinių progą, paaukojo Melburno Lietuvių Klubui \$500. Klubo valdyba p. Birutei Prašmutaitei dėkoja už finansinę paramą.

MLK valdyba

Padėka

Su didžia pagarba prisimindami a. š. Stasį Šiuškų, per jo pirmųjų mirties metinių šv. Mišias, giesmėmis meldėmės už velionio vėlę.

Tuo pačiu, dėkojame ir testamento vykdytojai, prisiminius jo valią, skiriant \$250 Parapijos chorui.

Choristai ir vadovė

